

EVROPSKA
KOMISIJA

VISOKI PREDSTAVNIK
EVROPSKE UNIJE ZA ZUNANJE
ZADEVE IN VARNOSTNO
POLITIKO

Bruselj, 11.12.2013
JOIN(2013) 30 final

SKUPNO SPOROČILO EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Celosten pristop zunanje politike EU k reševanju konfliktov in kriz

SKUPNO SPOROČILO EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Celosten pristop zunanje politike EU k reševanju konfliktov in kriz

I. Razlogi za celosten pristop

V Lizbonski pogodbi so določeni načela, nameni in cilji zunanjega delovanja Evropske unije. Pogodba na področju uresničevanja teh ciljev zahteva usklajenost različnih področij zunanjega delovanja EU in usklajenost tega z drugimi politikami EU. Po uveljavitvi Pogodbe in novega institucionalnega okvira, ki ga je določila, vključno z ustanovitvijo položaja visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki je tudi podpredsednik Komisije, ter ustanovitvijo Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD), ima EU boljše možnosti in večje ambicije, da postane s pomočjo vseh razpoložljivih instrumentov in virov njeno zunanje delovanje bolj usklajeno, učinkovito in strateško.

Koncept takega celostnega pristopa sam po sebi ni nov. V zadnjih letih je že bil v številnih primerih uspešno uporabljen kot organizacijsko načelo pri ukrepanju EU, na primer na območju Afriškega roga, Sahela in Velikih jezer. Vendar pa morajo ideje in načela, ki urejajo celosten pristop, šele postati, in to sistematično, vodilna načela pri zunanjem delovanju EU na vseh področjih, zlasti v zvezi s preprečevanjem konfliktov in reševanjem kriz.

V tem skupnem sporočilu so določeni številni konkretni koraki, ki jih EU kot celota sprejema za čedalje bolj celosten pristop pri svojih politikah in delovanju na področju zunanjih odnosov. Natančneje, visoka predstavnica in Komisija v tem skupnem sporočilu predstavljata svoje skupno razumevanje celostnega pristopa zunanje politike EU k reševanju konfliktov in kriz ter se v celoti zavezujeta k njegovi uporabi na področju zunanje politike in delovanja EU. To razumevanje zajema vse razvojne stopnje konfliktov ali drugih zunanjih kriz, od zgodnjega opozarjanja in pripravljenosti, preprečevanja konfliktov, kriznega odzivanja in upravljanja do zgodnjega okrevanja, stabilizacije in vzpostavljanja miru, da bi državam pomagali pri vračanju k trajnostnemu dolgoročnemu razvoju.

EU je zelo zainteresirana za preprečevanje konfliktov, kriz in drugih varnostnih groženj zunaj svojih meja, za pripravljenost nanje, njihovo reševanje in pomoč pri obnovi po njih – to je njena stalna naloga in odgovornost, kar je že priznано v evropski varnostni strategiji in

strategiji notranje varnosti EU. To velja ne le zato, ker EU med svojimi sosedami in drugod po svetu na splošno velja za primer miru in stabilnosti, temveč tudi zato, ker je to v globalnem interesu EU. Unija ima za odzivanje na te izzive na voljo obsežen nabor politik, orodij in instrumentov, ki obsegajo diplomatsko, varnostno, obrambno, finančno in trgovinsko področje ter razvojno sodelovanje in humanitarne pomoči. Je največji svetovni trgovinski sistem in kolektivno največja svetovna donatorica uradne razvojne in humanitarne pomoči.

Celostnost se ne nanaša le na skupno uporabo instrumentov in virov EU, temveč tudi na skupno odgovornost akterjev na ravni EU in držav članic. EU ima edinstveno mrežo 139 delegacij EU v posameznih državah, diplomatsko strokovno znanje v ESZD, vključno s posebnimi predstavniki EU, in operativni pristop v okviru misij in operacij skupne varnostne in obrambne politike (SVOP). Z združevanjem vseh teh lahko skupaj z Evropsko komisijo in 28 državami članicami pri skupnem in strateškem delu bolje opredeli in brani svoje temeljne interese in vrednote, spodbuja svoje ključne politične cilje in prepreči krize ali pomaga pri ponovni vzpostavitvi stabilnosti. Na ta način bo prispevala k izboljšanju življenja tistih, ki jih ogrožajo konflikti, ter preprečevanju ali blaženju negativnih učinkov nestabilnosti in konfliktov, ki se dogajajo zunaj njenih meja, na EU ter na njene državljane in notranjo varnost. EU je močnejša, bolj usklajena, prepoznavnejša in učinkovitejša v zunanjih odnosih, kadar vse institucije EU in države članice sodelujejo na podlagi skupne strateške analize in vizije. To je tisto, čemur je namenjen celostni pristop.

Ob nadaljnjem porastu števila in zapletenosti svetovnih izzivov (učinki podnebnih sprememb in propadanje naravnih virov, demografski pritiski in migracijski tokovi, nezakonito trgovanje, varnost preskrbe z energijo, naravne nesreče, kibernetika varnost, pomorska varnost, regionalni konflikti, radikalizacija in terorizem itd.) ter z gospodarskimi in finančnimi viri, ki so še vedno pod pritiskom, je danes več razlogov kot kadar koli doslej za uvedbo celostnega pristopa, pri katerem bodo optimalno uporabljeni vsi ustrezni instrumenti, tako zunanje kot notranje politike.

Trajnostni razvoj in izkoreninjanje revščine zahtevata mir in varnost, res pa je tudi obratno: občutljive države ali države, ki so jih prizadeli konflikti, so še vedno najdlje od doseganja razvojnih ciljev tisočletja. Povezava med varnostjo in razvojem je torej ključno temeljno načelo pri izvajanju celostnega pristopa EU. Podpirajo pa ga tudi druga pomembna načela. Prvič, naši odzivi morajo biti prilagojeni razmeram in temeljiti na dejanskem stanju in logiki

dejanskih situacij: pri tem ni nobenih že pripravljenih načrtov ali instantnih rešitev. Drugič, za celosten pristop EU si skupno odgovornost delijo vsi akterji EU v Bruslju, v državah članicah in na terenu v tretjih državah. Kolektivna politična volja, preglednost, zaupanje in proaktivno sodelovanje držav članic so predpogoj za uspeh. Kot zadnje, pristop temelji na polnem spoštovanju različnih pristojnosti in ustrezne dodane vrednosti institucij in služb EU ter držav članic, kot je določeno v Pogodbah:

- humanitarna pomoč se zagotavlja v skladu s svojimi posebnimi načini delovanja, pri čemer se spoštujejo načela človekoljubnosti, nevtralnosti, nepristranskosti in neodvisnosti, izključno na podlagi potreb prizadetega prebivalstva, v skladu z evropskim soglasjem o humanitarni pomoči;
- pri razvojni pomoči EU in njene države članice ukrepajo v skladu z razvojno politiko, kot je opredeljena v evropskem soglasju o razvoju iz leta 2005 in agendi za spremembe iz leta 2012 ter smernicah Odbora za razvojno pomoč (DAC) Organizacije za gospodarski razvoj (OECD);
- države članice EU izvajajo politični nadzor nad misijami in operacijami SVOP ter zagotavljajo njihovo strateško vodenje prek političnega in varnostnega odbora (PVO).

II. Nadaljnji koraki proti celostnemu pristopu h konfliktnim ali kriznim razmeram

Naslednji ukrepi bodo še dodatno izboljšali skladnost in učinkovitost zunanje politike in ukrepanja EU v konfliktnih ali kriznih razmerah.

1. Priprava skupne analize

Usklajena politična strategija za preprečevanje konfliktov ter pripravljenost in odzivanje nanje se začne s tem, da vsi relevantni akterji zavzamejo skupno stališče o razmerah ali izzivu. V skupni analizi bi bilo treba določiti stališča EU o vzrokih za morebiten konflikt ali krizo, opredeliti ključne vpletene ljudi in skupine, pregledati dinamiko razmer in oceniti morebitna tveganja pri ukrepanju ali neukrepanju. Prav tako bi bilo treba opredeliti tudi interese in cilje EU ter našo potencialno vlogo v prispevanju k miru, varnosti, razvoju, spoštovanju človekovih pravic in pravni državi ob upoštevanju obstoječih virov in ukrepanja EU v zadevni državi ali regiji. Za nadaljnje izboljšanje skupne analize je treba spodbujati naslednje:

Ukrepanje:

- Izboljšanje združenega poznavanja razmer in analitičnih zmogljivosti, zlasti z boljšim povezovanjem temu namenjenih oddelkov v različnih institucijah in službah EU, vključno s centrom za usklajevanje odziva v izrednih razmerah in situacijsko sobo EU. Olajšanje dostopa institucij EU do informacij in obveščevalnih podatkov, tudi tistih iz držav članic, za preprečevanje kriz ter pripravo, ublažitev in hitrejše odzivanje na krizne razmere.
- Krepitev zgodnje, proaktivne, pregledne in redne izmenjave informacij, usklajevanja in skupinskega dela med vsemi odgovornimi na sedežu EU v Bruslju in na terenu (vključno z delegacijami EU, misijami in operacijami SVOP, državami članicami in posebnimi predstavniki EU, agencijami EU, kadar je to primerno).
- Dodatni razvoj in sistematično izvajanje skupne metodologije za analizo konfliktov in kriz, tudi z razvojnega, humanitarnega, političnega, varnostnega in obrambnega vidika tako na terenu kot na sedežu EU na podlagi vseh znanih informacij in analiz, tudi iz držav članic.
- Na te analize oprta sistematična priprava predlogov in izhodišč za razpravo z državami članicami v ustreznih organih Sveta, vključno s političnim in varnostnim odborom. Kadar je predvideno ukrepanje v okviru SVOP, bi bilo to na splošno izvedeno v skladu s političnim okvirom za krizni pristop, v katerem se opredeli problem, pojasnijo razlogi za

ukrepanje EU (na podlagi interesov, vrednot, ciljev in pooblastil) ter opredelijo najustreznejši instrumenti, ki bi bili lahko na voljo za ukrepanje.

2. Opredelitev skupne strateške vizije

EU bi morala na podlagi te skupne analize povsod, kjer je mogoče, delovati v okviru vseh institucij in skupaj z državami članicami, da se razvije enotna skupna strateška vizija za reševanje konfliktov ali kriz ter za prihodnje poseganje EU na vseh področjih politik. Na podlagi tega bi se nato določila skupna usmeritev za poseganje EU.

Ukrepanje:

- Strateška vizija EU za državo ali regijo bi morala biti vedno, ko je to mogoče, določena v globalnem strateškem dokumentu EU. Med novejšimi primeri so strateški okvir za Afriški rog in strategija EU za varnost in razvoj na območju Sahela ter predlagani elementi za strategijo EU za območje Velikih jezer.
- Cilji in prednostne naloge EU in držav članic za posamezne države bi morali biti določeni v skupnih okvirnih dokumentih¹, kot je ustrezno.

3. Osredotočanje na preprečevanje

Če je le mogoče, si mora EU prizadevati za preprečevanje konfliktov, preden se razvijejo v krizo ali preden izbruhne nasilje – to je stalna in prednostna naloga pri vseh diplomatskih prizadevanjih EU. Dolgoročno je preprečevanje konfliktov veliko cenejše kot njihovo reševanje po izbruhu. Preprečevanje prispeva k miru, varnosti in trajnostnemu razvoju. Rešuje življenja in zmanjšuje trpljenje, preprečuje uničevanje domov, podjetij, infrastrukture in gospodarstva ter lajša reševanje tlečih napetosti, nesporazumov in razmer, ki vodijo v nasilno radikalizacijo in terorizem. Prav tako pomaga varovati interese EU in preprečevati negativne posledice za varnost in blaginjo EU.

Ukrepanje:

¹ Skupno sporočilo visoke predstavnice in Komisije. Evropa v svetu: nov pristop k financiranju zunanjega ukrepanja EU (COM(2011) 865 final).

- Zgodnje opozarjanje/zgodnje ukrepanje: uporaba novih in obstoječih sistemov zgodnjega opozarjanja², vključno s tistimi iz držav članic EU, za opredeljevanje nastajajočih tveganj za nastanek konfliktov in kriz ter določanje morebitnih blažilnih ukrepov.
- Delovanje v okviru institucij EU in skupaj z državami članicami, da se analize tveganj za konflikte in krize prenesejo v konkretne ukrepe za preprečevanje konfliktov, in sicer na podlagi izkušenj, pridobljenih med reševanjem prejšnjih konfliktov in kriz.

4. Uporaba različnih prednosti in zmogljivosti EU

Učinkoviti in proaktivni politični odzivi EU na konflikte in krize bi morali temeljiti na različnih prednostih, zmogljivostih, usposobljenosti in odnosih institucij EU in držav članic v podporo skupni viziji in ciljem.

Ukrepanje:

- Bolj sistematična uporaba mehanizma krizne platforme, ki ji predseduje ESZD, za lažje usklajevanje, izmenjavo informacij in prispevanje k opredelitvi in določitvi smiselnega zaporedja uporabe razpoložljivih instrumentov EU glede na potrebe. Ti mehanizmi so dokazali svojo vrednost v času arabske pomladi in pri odzivu EU na razmere na Afriškem rogu.
- Zagotavljanje, da so vsi zadevni akterji EU obveščeni in vključeni v izvajanje analiz in ocen konfliktov in kriznih razmer in to v vseh fazah konflikta – celostno sodelovanje in ukrepanje na podlagi skupnega pripravljalnega dela. ESZD redno obvešča in združuje druge službe za opravljanje takšnega analitičnega in pripravljalnega dela.
- Dodatna okrepitev operativnega sodelovanja med različnimi funkcijami za odzivanje v izrednih razmerah v EU, pri čemer se uporabi njihovo dopolnjujoče se strokovno znanje. V ta namen se pripravlja memorandum o soglasju med ESZD in službami Komisije.
- Najboljša možna uporaba delegacij EU za zagotavljanje lokalne skladnosti med EU in ukrepi držav članic.

² Vključno s sistemom ESZD za zgodnje opozarjanje (ki je trenutno v preskusni fazi).

- Krepitev zmogljivosti delegacij EU za prispevanje k analizi tveganja glede konfliktov. Opredelitev ustreznih orodij in odzivanje na konflikte in krize s hitrimi začasnimi okrepitevami z uporabo dodatnega osebja ali drugih strokovnjakov, kadar je to mogoče, z uporabo obstoječih zmogljivosti EU na sedežu v Bruslju ali v regiji in virov iz držav članic.
- Razvoj postopkov in zmogljivosti za hitro napotitev skupnih (ESZD, Komisija, države članice) misij na teren po potrebi glede na konflikte ali krizne razmere.³

5. Dolgoročna zavezanost

„20 držav, ki so najhitreje izvajale reforme, je povprečno potrebovalo 17 let za zmanjšanje prisotnosti vojske v politiki in 41 let za reformiranje pravne države na najnižjo raven, ki je potrebna za razvoj.“

Poročilo o svetovnem razvoju, Svetovna banka, 2011.

Dolgoročno sodelovanje pri ohranjanju miru in gradnji države ter dolgoročni trajnostni razvoj sta bistvena za obravnavanje temeljnih vzrokov konfliktov in vzpostavljanje mirnih in trdnih družb. Splošni cilji trajnostnega miru in razvoja morajo biti že od samega začetka v središču odzivanja EU – EU mora imeti dolgoročno vizijo za svoje kratkoročne obveznosti in ukrepe.

Instrumenti SVOP za krizno upravljanje in ukrepi za odzivanje na krizne razmere v okviru instrumenta za stabilnost imajo večinoma kratkoročne cilje, medtem ko so razvojni instrumenti po svoji naravi dolgoročni. Čeprav se cilji in postopki odločanja razlikujejo, bi bilo treba zagotoviti naravne sinergije in dopolnjevanje z zgodnjim, vključujočim in intenzivnim dialogom med zadevnimi zainteresiranimi stranmi, da bi dosegli večji učinek in boljše rezultate. EU lahko za doseg skupnih ciljev usklajeno uporablja različna orodja in instrumente v okviru svojih pristojnosti in postopkov odločanja.

Ukrepanje:

³ Takšni ukrepi se financirajo v okviru omejitev obstoječih upravnih in operativnih sredstev ustreznih služb/generalnih direktoriatov in ob upoštevanju obsega in ciljev s tem povezanih instrumentov za zunanje delovanje.

- Vzpostavitev sistemov za usklajevanje dolgoročnih in kratkoročnih ciljev z dialogom med zainteresiranimi stranmi EU, tudi tistimi na terenu.
- Okrepitev mehanizmov za združevanje in skupno uporabo evropskih zmogljivosti in strokovnega znanja (npr. skupine strokovnjakov za misije SVOP).
- Usklajevanje in, kjer je mogoče, sočasna uporaba celotnega nabora orodij in instrumentov EU (npr. politični dialog, preprečevanje konfliktov, sprava, načrtovanje razvojne pomoči in skupno načrtovanje, misije in operacije SVOP, preprečevanje konfliktov in stabilizacija v okviru instrumenta za stabilnost, podpiranje razoroževanja, demobilizacije in ponovne vključitve ter podpora reformam pravosodnega in varnostnega sektorja itd.) za oblikovanje prožnega in učinkovitega odziva v fazi stabilizacije in po njej ter v primeru nevarnosti konflikta. Načrtovanje pomoči v nestabilnih državah in državah, kjer potekajo konflikti, bi moralo od samega začetka vključevati analizo konflikta ter potrebno prožnost za ponovno načrtovanje v odziv na nov razvoj dogodkov na terenu, kjer je primerno.
- Preučitev glavnih spoznanj, tudi znotraj institucij EU, z državami članicami in zunanjimi akterji, ter upoštevanje teh ugotovitev v ciklu celostnega pristopa od zgodnjega opozarjanja do prizadevanj, usposabljanja in vaj za preprečevanje konfliktov.

6. Povezovanje politik ter notranjih in zunanjih ukrepov

Notranje politike in ukrepi EU lahko imajo precejšnje zunanje učinke na konflikte in krizne razmere. Podobno lahko tudi zunanji ukrepi in politika vplivajo na notranjo dinamiko EU. Politika pomorskega prometa EU v Rdečem morju in Indijskem oceanu je na primer neločljivo povezana z razmerami v Somaliji in na Afriškem rogu. Podobni učinki lahko nastanejo v drugih primerih, na primer na področju ribiške ali energetske politike. Obratno lahko organizirani kriminal, terorizem ali množično preseljevanje zaradi nasilnih konfliktov zunaj meja Evrope neposredno vplivajo na varnost, stabilnost in interese EU, njenih držav članic in državljanov EU.

Teroristične organizacije si bodo prizadevale za izkoriščanje razmer v državah po konfliktih ali nestabilnih državah. Plodna tla za novačenje v teroristične organizacije so lahko zlasti slabo vodena območja. Dejavnosti skupine al-Shabaab – ki je uradno povezana z Al Kaido – so na primer destabilizirale Somalijo in močno zavrle regionalni razvoj. Teroristične organizacije lahko delujejo tako, da se teroristična grožnja prenese neposredno nazaj v EU.

Tesno sodelovanje, zlasti med visoko predstavnico in Komisijo, je odločilnega pomena tudi pri različnih svetovnih vprašanjih, pri katerih imajo zunanji vidiki notranjih politik EU naraščajočo zunanjepolitično in varnostno razsežnost. To zajema področja, kot so varnost preskrbe z energijo, varstvo okolja in podnebne spremembe, migracijska vprašanja, boj proti terorizmu, nasilnemu ekstremizmu in organiziranemu kriminalu ter globalno gospodarsko upravljanje.

„Podnebne spremembe so odločilen svetovni izziv, ki bo, če se nanj ne bomo takoj odzvali, ogrožal ne samo okolje ampak tudi svetovno gospodarsko blaginjo in razvoj, splošneje pa tudi stabilnost in varnost. Pri tem so izredno pomembni prehod na varno in trajno gospodarstvo in družbo z nizkimi emisijami ogljika ter vzorci rasti, na katere podnebje ne vpliva in so gospodarni z viri, po vsem svetu. V evropski varnostni strategiji je navedeno, da odzivanje na nevarnosti, ki so posledica podnebnih sprememb in povečujejo tveganje, vključno z morebitnimi konflikti in nestabilnostjo, povezanimi z zanesljivim dostopom do hrane, vode in energije, zahteva učinkovite odzive zunanje politike na svetovni ravni in ravni EU.“

Sklepi Sveta o diplomaciji EU za podnebne spremembe, junij 2013.

Poleg tega in kot je pokazal nedavni dialog med Beogradom in Prištino, ki je potekal pod okriljem EU, je privlačnost pridružitve EU skupaj z intenzivnimi diplomatskimi prizadevanji še naprej ključnega pomena za preprečevanje konfliktov in dolgoročno stabilizacijo.

Ukrepanje:

- Tesno sodelovanje visoke predstavnice / podpredsednice Komisije s predsednikom Evropske komisije, da se zagotovita strateška in operativna skladnost pri politiki in strategiji na področju zunanjih odnosov, vključno z zunanjim učinkom notranjih politik.
- Boljša uporaba sredstev v okviru diplomatskih in zunanjih odnosov, ki jih ima na voljo EU, za izražanje in varovanje njenih interesov v zvezi z notranjimi politikami in globalnimi vprašanji.
- Prizadevanje za opredeljevanje in spoznavanje politik in instrumentov z notranjo in zunanjo razsežnostjo ter poudarjanje njihovih možnosti na obeh področjih.
- Notranje politike bi morale biti povsod, kjer je to mogoče, del okvira za analiziranje kriz, strateškega razmišljanja in dokumentov o politikah na področju zunanjega ukrepanja.

7. Boljša uporaba delegacij EU

Delegacija EU, zlasti njen vodja, je ključna točka prisotnosti EU v tretjih državah in bi morala imeti na tej ravni osrednjo vlogo pri izvajanju in usklajevanju dialoga, ukrepov in podpore EU.

Ukrepanje:

- Izkoriščanje vseh prednosti vloge vodje delegacije EU za povezovanje EU in držav članic na terenu v celotnem naboru ustreznih ukrepov (politični dialog, razvojno sodelovanje in skupno načrtovanje programov, prispevanje k varnostnim strategijam, lokalno sodelovanje z misijami in operacijami SVOP, po potrebi konzularna zaščita itd.).
- Usklajevanje skupnega poročanja s strani vodje delegacije, kjer je ustrezno, krepitev sodelovanja z državami članicami EU na terenu ter izmenjava informacij in analiz, zlasti v vseh fazah konfliktov ali kriz.
- Zagotavljanje ustrezne širine strokovnega znanja v delegacijah, tudi na področju varnostnih vprašanj.
- Če je primerno, omogočanje sobivanja akterjev EU v delegacijah EU za vzpostavljanje operativnih sinergij.

V več kot 40 državah se je skupno načrtovanje programov že začelo ali pa naj bi se začelo v prihodnjih letih. EU in njene države članice želijo s to pobudo povečati svoj vpliv v partnerskih državah ter povečati učinkovitost svojega razvojnega sodelovanja. Hkrati bodo predstavile enoten sveženj podpore, ki bistveno povečuje učinek vzvoda EU in njeno politično težo v vlogi donatorice. Dejavnosti skupnega načrtovanja programov se izvajajo znotraj države pod vodstvom delegacij EU in veleposlaništev držav članic.

8. Partnersko sodelovanje

EU mora pri soočanju z zapletenimi svetovnimi izzivi sodelovati z drugimi mednarodnimi in regionalnimi akterji. Vloga EU je v večji ali manjši meri povezana z ukrepanjem (ali neukrepanjem), sredstvi in strokovnim znanjem drugih (npr. ZN v večini kriznih razmer, Nata na Kosovu in v Afganistanu, Mednarodnega denarnega sklada in Svetovne banke pri makrofinančnih vprašanjih itd.).

Treba je „okrepiti vzajemno dopolnjujoče, koristno in trajnostno partnerstvo [z] [...] ZN, OVSE, Nato[m], Svetovn[o] bank[o], Afrišk[o] unij[o] in drugi[mi] mednarodni[mi] akterji, tako da bo lahko Evropska unija uspešno delovala pri dolgoročnem strukturnem preprečevanju konfliktov [...]“.

Ukrepanje:

- Sodelovanje z drugimi mednarodnimi akterji, kot so Združeni narodi, mednarodne in regionalne organizacije, strateški partnerji in mednarodne finančne institucije, ter upoštevanje njihove vloge pri oblikovanju stališč in odzivov EU.
- Tesnejše sodelovanje z glavnimi mednarodnimi nevladnimi organizacijami, civilno družbo, možganskimi trusti, univerzami ter javnimi in zasebnimi akterji.

III. Sklep

EU je v zadnjih letih storila pomembne korake v smeri skladnejše zunanje politike in delovanja, nenazadnje tudi v svojem odzivanju na konflikte in krizne razmere. Pomemben napredek je bil dosežen pri razvoju skupnih politik in strategij EU ter odzivov na ravni celotne Unije. Vendar pa delo še ni končano. EU mora zdaj še izboljšati in dosledneje uporabiti celosten pristop kot vodilno načelo pri zunanji politiki in ukrepanju EU.

Celosten pristop, kot je opisan zgoraj, je skupno podjetje in za njegov uspeh si delijo odgovornost institucije EU in države članice, katerih politike, ukrepi in podpora znatno prispevajo k doslednejšemu in učinkovitejšemu odzivanju EU.

V prihodnjih mesecih in letih bosta visoka predstavnica in Komisija v sodelovanju z državami članicami izvedli te predloge in pristop ter z njimi dosegli odločen napredek pri boljšem, močnejšem in hitrejšem zunanjem delovanju EU. Visoka predstavnica in Komisija države članice EU pozivata, naj brez zadržkov podprejo ta pristop in v celoti sodelujejo, da bi zagotovili celovito izvedbo te vizije in njenih ciljev.